

המביא גט פרק ראשון גיטין

ו.

עין משפט גזר מצוה

יח א ב מיי פ"ז מהלכות
גירושין הלכה יב סמג
עשין ג' ע"ש ע"ש ע"ש
קמח סוף טו
יב ג (ד) מיי שם הל"י:
ב ה מיי שם הלכה ח
וסמג שם ע"ש ע"ש
ספי א' ע"ש:

מוסף תוספות

א. והיו טעמא משום
דנראה שיקרא יאמר בפני
כתב והוא לא ראה. מוס'
ה"ש. ואם יאמר שמעתי
קול קולמוס אינו מועיל,
דבעינן שיאמר בלשון
שתקנו חכמים. הל"ש וע"ש
פירוש אהר. ב. וסופר
בעליה. מוס' הל"ש.
ג. ודלא שמע קול
קולמוסא ב"ת אחת. מוס'
ה"ש. ונלפרשי
שפי' תיקון הקולמוס ינחה
דלא שייך ב"ל למימר כל
היום כולו כי במהרה
נעשה. מוס' הל"ש.
ד. ועי' מוס' הל"ש ותי'
ה"ן שמישיבם פרישי.
ו. א. אצות. מוס'
ה"ש. ג. ביצה. ר"ן.
ז. ומקור הענין בממני צ"ב תל.
ח. ואין האשה יודעת
בהליכות. מוס' הל"ש.
ט. אינה יודעת מתי
ילכו. מוס' הל"ש. י. וכל
הנהו אמרתי צ"ל שהיו
דורים במחוז כדאמרי'
בעירובין ובה בר אבוח
מערב כדלכא מחוזא וכן
רבה א"ל לבי מחוזא
אוקדו שייכר וכן רב
ששת צ"ל שהיה דר
במחוזא וכו' דמתחילה
היה דר במחוזא והלך
לדרו במקום אחר וכו'.
מוס' הל"ש. יא. שאין
להם קרקעות וחלות
כמקדש. הנהיג ממונות
(גירושין פ"ז סוף אות ב').

פסקי ר"ד

לקמיה דר' אלעזר א"ל
אפילו לא כתב ביה אלא
שיתא אחת לשמה שוב
אינו צריך רב איש אמר
אפילו לא שמע אלא קול
קולמוסא וקול מגילתא פי'
הברית הקולמוס והקול
בשעת קול בשעת
הכתיבה והלכתא כותיה
דרב איש דתניא כותיה
המביא גט ממדינת
הים אפי' הוא בבית וסופר
בעליה הוא בעליה וסופר
בבית ואפי' נכנס ויצא כל
היום כשר בשלמא הוא
בעליה וסופר בבית הא
קא חזי ליה אלא הוא בבית
וסופר בעליה הא לא קא
חזי ליה מאי לאו דשמע
אפי' נכנס ויצא כשר מאן
סופר פשיטא דכשר לא
צריכא דנפק לשוקא ואתא
מהו דתימא איניש אחרינא
אשכחיה בשוקא וא"ל
כתוב לי גיטא קמ"ל. ר'
חנן מישתעי רב כהנא
אייתי גיטא ולא ידענא אי
מסורא לנהרדעא אי
מנהרדעא לסורא אתא
לקמיה דרב א"ל צריכנא
למימר בפני נכתב ובפני
נחתם אי לא צריכנא א"ל
לא צריכתי פי' דבכל הוי
היא כא"ל לגיטין שיש שם
ישיבות ושיכחי שירותא
וצדים מצויין לקיימו:

אפילו קן קולמוסא. לא דמי לסומא דפסול להציא גט צפרק
שני (לקמן דף כג.) **השתא** הוא בבית ב' ב' לא צני
למימר דאפי' נכנס ויצא צנית קאמר^א דיוא^א ונכנס משמע למקום
הסופר כותב: **בבל** רב אמר בא". ממדינת מדינה מודה שמואל
פליגי בדאיותה מדינה מודה שמואל
דלין לר' דף ע"ג דלמר בגירסייהו
טרידי היינו לומר דלא חשיבי יומר
משאר חוזה לארץ ומצבל לא"י נמי
לא איירי דהיינו פלוגתא דר' אבימר
ורב יוסף צסמון: **מבי** אתא רב
צבבא. פ"ה והרצה ישיבות וקשה
דא"כ מאי פריך מממני' דמעכו
לפון שנישנית קודם שגא רב צבל
ומפרש ר"ת מבי אתא רב צבל
והורה לנו שמימות ימיה שגלו עמו
צבל החרש והמסגר דינה להיות
כא"ל לגיטין וכן מפרש צריש צבל
מעצין (עירובין דף כח.) וצקוף מרובה
(צ"ק דף פ.) ולא גרס אמר רב הונא
אמר רב שרז עזמו לא היה אומר
מבי אתא רב צבל ויש מפרשים מבי
אתא רב לא רב ממש אלא כלומר
רצנים ועצלי מורה:

ומבי ארדשיר צאקטיספון צא
מצריך. וא"ת מארדשיר
לאקטיספון נמי לגזור מולין אטו
מציא כדאמרין לעיל וי"ל דלמסקנא
דרצה אית ליה דרצה לנ"ע לא
גזרינן מולין אטו מצא ונראה
דארדשיר צבל דאי מצא חו"ל היכי
צני למימר ינחא קסבר לפי שאין
צקלין לשמה והני גמירי מה מועיל
דגמירי הא חיישין שמה יחזור דבר
לקלקלו ואקטיספון על כרחי' לאו
מצבל דאי מצבל אקטיספון נמי גמירי
ומאי קאמר הני לא גמירי ועוד
צבלא אולי לשוקא נמי אמרין לעיל
לרב דקיי"ל כוומיה צאקטורא דשכיחי
מחיצתא אלא דאי ארדשיר צבל
ואקטיספון לאו מצבל והוי ממדינה
למדינה ואין עדים מציין לקיימו אי
לאו דאולי לשוקא והשתא פריך שפיר
והא רצה אית ליה דרצה ואמאי לא
מנריך מארדשיר לאקטיספון כיון
דאין עדים מציין לקיימו ואע"פ שזיו
סמכות וזו לא היה אלא דגלת
מפסקי צנייהס כדאמרין צפ' כילד
מעצין (עירובין דף טו.) מ"מ חשיבי
כשתי מדינות כמו עבר הירדן שחלוק
מא"ל לענין חוקה לפי שירין מפסקי'
ט' ואין זה אקטיספון דאמרין צפ' קא
דיומא (דף י.) רסן זה אקטיספון
דהואו י"מא"י הוה דכתיב רישיה
דקרא מן הארץ היא ילא אשור וצן
את ינוה כ' (נבאשית י') (וצפ"י רש"י)
כתב התם רסן זה אקטיספון:
הני ידעי בחתימות ידיהו דהני.
וא"ת לעיל דלמר בגירסייהו
טרידי אמאי לא אמרין דבני המקום
מכירין חתימתן כדאמר הכא דבני
אקטיספון מכירין חתימות בני

אפילו שם קן קולמוסא וקן מגילתא. תיקון הקולמוס והקלף שם
כשתיקנוהו לשמה כשחתימן אותו. ולי נראה קן קולמוסא
קול הקולמוס כשהוא כותב וקול היריעה שהוא נשמע כמי שאומר
קן קן. ואית דגרסי קל קולמוסא: **דנפק** לשוקא. סופר ילא לשוק
למקום שיש שם בני אדם הרבה:

מהו דתימא איניש אחרינא אשכחיה.
שמו כשמו של זה: **וא"ל** לכבוד לו גט:
הא רצה אים ליה דרצה. ונהי נמי
דגמירי הא כיון דממדינה למדינה
הוא צעין לקיימו: **מסיבתא**. ישיבות
קבוצות אחת כסורא ואחת צנהרדעא
והולכין תלמידים מזו לזו ומשאר
עירות להן ללמוד תורה: **בגירסייהו**
טרידין. ואין מכירין חתימות:
איסמרי נמי. דטעמא משום דשכיחי
מחיצתא הוא: **מבי** אתא רב צבל
וקצב ישיבה צסורא ודשמואל
הוא צנהרדעא. אצל מעיקרא
לא ואע"ד דגמירי' דמשגלה יכניה
צבל (מלכים ב' ד) והחרש והמסגר
עמו לא פסקה תורה מהס: **מרקס**.
למורו של עולם צסופו הוי מדינת
היס צמורחה של א"י: **ורקס**. עמנה:
כמורה. כמורה העולם דהוא מדינת
היס: **מעכו** לפפון. של עולם וצבל
הס קיימא צין עכו לפפון: **לנר**
מצבל. דאיכא טעמא להמירה:
כמחלוקס ליוחסין. צפ' עשרה יוחסין
(דקדוש ד' עה.) דק"ל כל הארצות עיסה
לא"י וא"י עיסה צבל ואפליגו הסס
עד היכן הוא: **ארצה** סניינא. ערצה
שניה הסמוכה לגשר: **והני** גמירי.
דבי ארדשיר: **והא** רצה אים ליה
דרצה. וכיון דממדינה למדינה הוא
צעין לקיימו: **והני** דבי ארדשיר:
אולי לשוקא. לאקטיספון ומוסרין
להן סס עדיות וחתימן (ה) סס
צשטורות והשטורות צני צני
אקטיספון עד זמן שניגצו לפיכך
צני אקטיספון מכירין חתימת צני
ארדשיר הלכך גט שנחתם צארדשיר
ונשתלח לאקטיספון עדים מציין
לקיימו ואף צני ארדשיר כשהולכין
סס לשוק יקיימוהו. אצל צני ארדשיר
אין מכירין חתימת צני אקטיספון
ואע"פ שחולקין סס תמיד לסחורה
דכל יום השוק צשוקייהו טרידין ואין
נותנין לב להסתכל ולהכיר חתימת
צני העיר: **מערסא** לערסא. משורת
הצנים צנצד רה"ר לשורה צכנגדה:
משכונה לשכונה. סתם שכונה שלשה
צנים צמסכת ע"ד (דף קא.) : **דנייד**.
אין משתתין צצמיהן שטרדין צסחורה
ואין מכירין חתימות שצנייהס:
לא צרינא. צבל כלכך שיראל:

בני מחוזא דניידי רב חנן מישתעי רב כהנא אייתי גיטא ולא ידענא
אי מסורא לנהרדעא אי מנהרדעא לסורא אתא לקמיה דרב א"ל צריכנא
למימר בפני נכתב ובפני נחתם או לא צריכנא אמר ליה לא צריכתי
ואי

ארדשיר אע"ג צני ארדשיר טרידי צשוקא וי"ל דהנהו צבגירסייהו טרידי טפי ואין להם
ראמר צפי שאין עדים מציין לקיימו. קשה דמשמע דאי הוה סבר רבא לפי שאין צקלין לשמה הוה
צקלין לשמה וי"ל דשמה לגיטין וליוחסין לא חשיבי מצבל דשכיחי צה גריס דמשמע פ' צתרא דקידושין (דף עג.) גצי צבי וצרא דדריש
צמחחא גר מותר י' צממורת משמע דאין זה עיקר יחס של צבל וזה"ה דהוה מצי למיפרך לרצה צר אצוה ורב ששת דע"כ צקירא להו נמי
כרצה דלמר לפי שאין עדים מציין לקיימו דאי משום דאין צקלין לשמה והני לא גמירי אפי' צאומה שכונה נמי יצריכו אלא דניחא ליה
למיפרך מרצה דאית ליה צהדיא הכי ומשני שאני צני מחוזא דניידי לכך מנריך רצה צר אצוה מערסא לערסא שהולכין להם מכירי
החתימות קודם שחודע הליכתן לצני ערסא אחרת" ומחך כך אין נזהרין לקיים שטרס קודם הליכתן אצל משכונה לשכונה לא הוה
מנריך דקסבר דככולה ערסא יודעין כל אחד צהליכת חצירו ומצקסת האשה קיוס קודם הליכתן ורב ששת חושש אפילו צאומה ערסא"ו
ורצה אפילו צאומה שכונה: **שאני** בני מחוזא דניידי. מכאן פוסק רבינו חס דהשתא צזמן הוה צריך לומר צכל מקום צצני נכתב
אע"ג דקיימא לן כרצה דלמר לפי שאין עדים מציין לקיימו ולא משום לשמה מכל מקום צריך דהשתא צכל מקומות ניידי צכני מחוזא":

א) וצ"ל שמע קן וכן
בש"י וצ"ל צהר"ש.
ב) ככ"י צעין עדים
מז"ל לקיימו, א) וצ"ל
פ.) וצ"ל צהר"ש.
ד) קידושין עב, ו) ונראה
שהוא מן עפמי"ש רש"י
פסחים ה' ד"ה מחחא עיר
של רבא וצ"כ רש"י עיר
צ"מ נט. ד"ה מחחא עיר
שהיה רבא דר צבוכה כך
שמה ע"כ וצ"כ רש"י
עירובין סג. ד"ה מחחא
אחריה דרצה וצ"כ רש"י
עיר צ"מ דף עג. ד"ה
אולוס דמחחא שהיה עירו
של רבא וצ"כ רש"י עיר
כמוצות קה: ד"ה צני'
ו) וצ"ל לקמן פה.) ח) עי'
מירוש צהר"ש ס' ג.
ט) גליון מגל דוד,
י) מלכך אשור כצ"ל
יח) מ"ד מ"י, יצ) צ"ל
צממורת ותי' משמע רש"י,

תורה אור השלם

1. ויאמר יי אלי מצפון
תפתח הקרע על קל
ישיבי הארץ:
ירמיהו א' יד

גליון הש"ס

גמ' לרב מבבל. עי' צימות
דף טז ע"ב מד"ה קספיק:

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה אולי לשוקא
וה' וחותמין שם
צשטורות:

מוסף רש"י

בבל רב אמר בא"י
לגיטין. לפי שהם צני
מורה וצקלין לשמה וצני
ישיבה מציין ליקל וללמוד
משם תורה מכל מקומות
(סוכה טז.) במחלוקת
ליוחסין. צהר"ש ורמב"ם
של צבל, כך מחלוקת
לגיטין. דקיימא לן המביא
גט משאר ארצות צריך
שיאמר צפני נכתב וצפני
נחתם, לפי שאין צקלין
לשמה, והמביא גט מארץ
ישראל צבל אית צריך
לומר, וצבל הוי היא כלכך
שיראל לגיטין, שפך הס הוי
חכמים וצקלין לשמה
(דקדושין ע"ב.) עד ארבא.
אנס של קיס וערצה
שקורין אשירא, תניינא
דגישרא. שני אגמים היו
למטה מהגשר וזו למטה
מזה (סו.)